

VLUCHTELINGEN

Op de vlucht of op stap met

Europa is het nieuwe beloofde land.
Met duizenden komen mensen naar hier.
Op de vlucht voor oorlog, geweld, verkrachting, doodslag.
Op de vlucht om te kunnen leven.

Zij komen over onze grenzen.
Voor velen zijn het indringers.
'Zij bedreigen onze welstand, zij nemen onze jobs af,
zij vermeerderen hier de werkloosheid,
zij hebben nog meer rechten dan onze eigen mensen',
hoor je en zegt men.

Het is niet gemakkelijk
om rustig en vertrouwd naar dat alles te kijken.
Er klinken velen roepen om solidariteit,
maar tegelijk blijven vele vragen onopgelost.
Wat is hier mens zijn ten overstaan van mensen in nood?
Wie maakt de selectie tussen hen die profiteren
en hen die bereid zijn een nieuw leven op te bouwen?
Waar ligt de grens van onze gastvrijheid?

Zij zijn vandaag de mensen op onze weg, ook in onze scholen.
Onderwijsmensen zijn nu heel belangrijk:
zijn de kinderen welkom in de school
en krijgen zij er taalbegeleiding,
misschien zelfs een beetje verlichting van hun trauma's?
Zijn ze welkom bij de kinderen uit de buurt?
Zijn er vrijwilligers die hen wegwijs maken
in de schoolcultuur en in onze maatschappij?

Er zijn diensten en organisaties die heel veel doen.
Verwachten dat die alles doen wat nodig is, dat is hen overvragen.
Mogen vele anderen opstaan ... om mee solidair te zijn.
Mogen zij die komen ... die solidariteit ook waarderen.
En voor hen onder ons die christen zijn:
is het Christus zelf niet die eraan herinnert
'Ik was die vreemdeling die gij hebt opgenomen'?